वातवे कृत इति देवो ह्यष एष तज्जीवातवे कृतो यदामः. इळा-यास्वा पदे वयं नाभा पृथिव्या अधीत्येतद्वा इळायास्पदं यदुत्त-रवेदीनाभि, जातवेदो निधीमहीति निधास्यंतो ह्येन भवंत्यमे ह-व्याय वोळहव इति हव्यं हि वक्ष्यन् भवति. अमे विश्वभिः स्वनी-क देवैरूणींवंतं प्रथमः सीद योनिमिति विश्वेरवैनं तद्वैः सहा-सादयति. कुलायिनं घृनवंतं सवित्र इति कुलायमिव ह्येतदाज्ञे क्रि-यते यत्वैतदारवाः परिधयो गुग्गुल्णास्तुकाः सुगंधितेजनानीति यज्ञं नय यजमानाय साध्विति यज्ञमेव तद्रज्ञधा प्रतिष्ठापयित. सीद होतः स्व उ लोके चिकित्वानित्यिमिर्वे देवानां होता तस्यैष स्वो लोको यद्त्तरवेदीनाभिः सादया यज्ञं सुकृतस्य योनाविति यजमानो वै यज्ञो यजमानायैवैतामाशिषमाशास्ते देवावी देवान् हविषा य-जास्यमे बृहद्यजमाने वयोधा इति पाणो वै वयः पाणमेव तद्यज-माने दधाति. नि होता होतृषदने विदान इत्यमिनै देवानां होता, तस्यैतःधोतृषदनं यदुत्तरवेदीनाभिः त्वेषो दीदिवा असदत्सदक्ष इत्यासनो हि स तर्हि भवति अदब्धवतप्रमतिर्वसिष्ठ इत्यमि वै देवानां विसष्ठः सहस्रंभरः शुचि जिव्हो अमिरित्येषा ह वास्य स-हस्रंभरता यदेनमेकं संतं बहुधा विहरंति. मह वै साहस्रं पोष-मामोति य एवं वेद. त्वं दूतस्त्वम् नः परस्या इत्यत्तमया परिदधा-ति. त्वं वस्य आवृषभ पणेता, अमे तोकस्य नस्तने तनूनामप्यछन् दीद्यद्वीधि गोपा इत्यमिर्ने देवानां गोपा. अभिमेन तत्सर्वतो गोप्तारं परिदत्त आत्मने च यजमानाय च यत्रैनंविद्दानेतया परिदधात्य-थो संवत्सरीणामेवैतां स्वस्ति कुरुते-ता एता अष्टावन्बाह रूपसम्त्धा. एतद्दे यज्ञस्य समृत्धं यद्र्पसमृत्धं, यत्कर्म क्रियमाणमृगभिवदति. तासां त्रिः पथमामन्वाह त्रिरुत्तमां ता द्वादश संपद्यंते. द्वादश वै मासाः संवत्सरः, संवत्सरः प्रजापितः प्रजापत्यायतनाभिरेवाभी